

stillet sig paa, i alt Bæsentligt holdt Stif, og han fortrøstede sig et heller til at bygge sin Fordring paa de Grunde, som det ærede Mindretal. — Han holdt sig til Fleertallet, men han meente, at der til Fleertallets 30,000 Rbd. maatte lægges visse andre Beløb, og det er altsaa disse, som vi nu et Dieblift maae betragte. At vi skulle være i Resistance ligeoverfor Island, fordi vi ikke have bragt Forholdene der saa vidt som vore egne, falder ind under den Betragtning, jeg allerede tidligere har gjort gjældende, at der i islandske Forhold ikke forholdsvis kan kræves saa store Udgifter som her, naar disse Forhold i det Hele taget ere af den Natur, at de ikke kunne bære nogenlunde tilsvarende Skatter, og jeg behøver altsaa ikke videre at opholde mig ved denne Grund. Det Samme gjælder om, hvad den ærede Minister gjorde gjældende om Lønningsforbedringer til islandske Embedsmænd; thi ere Forholdene virkelig saa smaa og tarvelige oppe paa Island, at Indbyggerne der leve under ganske andre Kaar end vi, saa er det heller ikke fornødt, at deres Embedsmænd lønnes i Cet og Alt efter de samme Regler som vore Embedsmænd hernede, der leve blandt en Befolkning, som gjør og med Rette kan gjøre Fordring paa Tilfredsstillelsen af ganske andre Livsforholdigheder, end om Vilkaarene vare de samme som oppe paa Island. Jeg skal slet ikke inblade mig paa at bedømme, hvormeget der fornødtigvis maa gives til de islandske Embedsmænd; jeg kjender ikke Forholdene deroppe saa noie, at jeg tør udtale nogen bestemt Dom derom, men saameget tror jeg at kunne sige, at hvis de almindelige Vilkaar deroppe virkelig ere saa smaa og tarvelige, som man paa-staaer, naar der er Tale om Indtægter fra Island til Statskassen, saa er der ingen Mening i at lønne de islandske Embedsmænd saa høit, som man lønner Embedsmændene hernede, hvor Forholdene dog have en ganske anden Charakter. Dernæst sagde den ærede Minister, at Pensionerne for Diebliftet ere 2,500 Rbd. større, end Udvalgets Fleertal har beregnet; men i saa Henseende maa jeg bemærke, at dette er Noget, som Udvalgets Fleertal ingenlunde har søgt at lægge Skjul paa.

Vi have i vor Betænkning udtalt, at Pensionernes Beløb til forskjellige Tider varierer, men hvad den ærede Minister ikke kan mod-sige, det er, at naar vi tage Gjennemsnittet af et vist passende Antal Aar, saa komme vi til 7,500 Rbd. og ikke til 10,000 Rbd., hvilket Beløb Pensionerne for Diebliftet udgjøre. Der kan være mange Omstændigheder, som kunne bevirke, at Pensionerne til visse Tider kunne naae et Beløb, som de ikke til andre Tider have, og navnlig kan dette være Tilfældet, naar man staaer ligeoverfor saadanne Forhold som de islandske, hvor der i det Hele taget ikke kan være Tale om ret mange Pensioner, og hvor een eller to enkelte større Pensioner kunne udøve en betydelig Indflydelse. — Men selv hos os her nede, hvor vi have et overordentlig stort Budget med Hensyn til Pensionsvæsenet, vide vi, hvorledes denne Udgift til en Tid kan være i bestemt jevn Stigen, medens til andre Tider — og jeg antager for givet, at vi nu ere saa heldige at være komne til en saadan Tidsperiode — Udgiften ombendt kan gaae jevnt nedad. — Der er altsaa heller ikke for denne Udgifts Bedkommende anden Vej at gaae end at tage Gjennemsnittet af et vist passende Tidsrum. Endelig kom den meget ærede Minister til den sidste Post, og det var, at Fleertallet ikke havde medregnet den Besparelse, som vilde komme tilstede i vor egen Administration derved, at de i § 2 omhandlede Anliggender bleve henlagte til Island. Jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at Fleertallet dog har taget dette Punkt i Betragtning. Vi have ganske sikkert ikke taget den saaledes forventede Besparelse i Betragtning ligeoverfor det Tilskud til Island, som bestandig skal vedvare, men vi have netop i Betænkningen udtalt, at det er det eneste Bederlag, Danmark faaer for det meget betydelige midlertidige Tilskud, som det efter Forslaget vil komme til at give i en ganske god Række af Aar. Om denne Besparelse paa Administrationsudgifter, der, jeg gjentager det, bliver det eneste Bederlag for al vor Dpoffrelse for Island, nu vil blive 5,000 Rbd. aarlig, eller mindre, derom kan jeg naturligvis i dette Dieblift ikke sige noget aldeles Bestemt; jeg maa tilstaae, at jeg tvivler paa, at man i